

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο
 Ημερομηνία: Κυριακή, 19-01-2020
 Σελίδα: 8 (1 από 2)
 Μέγεθος: 569 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 14580
 Επικοινωνία εντύπου: (210) 4808000

: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Λέξη κλειδί: ΕΒΙΚΕΝ

Ανάγκη ανταγωνιστικής τιμής ρεύματος για τη βιομηχανία

Του **ΑΝΤΩΝΗ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ**

Είναι θετικό το γεγονός ότι η συζήτηση για τη βιομηχανία και την παραγωγική ανασυγκρότηση βρίσκεται πλέον στο επίκεντρο του προβληματισμού για την επόμενη ημέρα της ελληνικής οικονομίας. Μετά μία δεκαετία κρίσης και συρρίκνωσης, δεν νοείται να μιλάμε για πραγματικό comeback της ελληνικής οικονομίας χωρίς βιομηχανία και παραγωγή.

Όμως, ακόμη ο δρόμος που θα πρέπει να διανύσουμε προκειμένου να καλυφθεί το χαμένο έδαφος είναι μακρύς. Ακόμη και πριν από την κρίση, η συμμετοχή της βιομηχανίας στο ΑΕΠ ήταν αισθητά χαμηλότερη από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Κατά συνέπεια, η ανάγκη για μια εθνική στρατηγική για τη βιομηχανία, για μια συνεκτική, συνεπή και μακροπρόθεσμη βιομηχανική πολιτική, που θα περιλαμβάνει άμεσα αλλά και μακροπρόθεσμα μέτρα για τη βιομηχανία, είναι για τη χώρα μας ακόμη πιο επιτακτική σε σχέση με την υπόλοιπη Ε.Ε.

Διότι μπορεί στην Ευρώπη η συζήτηση να επικεντρώνεται στη νέα βιομηχανική επανάσταση και στο Industry 4.0, όμως στην Ελλάδα παραμένουν άλυτα ακόμη πιο βασικά και θεμελιώδη προβλήματα, με πρώτο και κυρίαρχο το ενεργειακό: πολύ απλά, χωρίς ανταγωνιστική τιμή ενέργειας δεν μπορεί να υπάρξει βιομηχανία.

Κατά συνέπεια, εφόσον η ελληνική πολιτεία θέλει να βελτιώσει το κλίμα και τις προσδοκίες για τη βιομηχανία, μπορεί να κάνει την αρχή με το ενεργειακό κόστος.

Την τελευταία πενταετία, οι τιμές στην ελληνική χονδρεμπορική (wholesale) αγορά ηλεκτρικής ενέργειας παραμένουν σταθερά σημαντικά υψηλότερες σε σχέση με τον μέσο όρο των τιμών στις ευρωπαϊκές αγορές.

Ενδεικτικά, η ελληνική αγορά το δεύτερο τρίμηνο του 2019, αφενός ήταν η ακριβότερη στην Ευρώπη, αφετέρου οι τιμές της έφθασαν να είναι 50% υψηλότερες από τον μέσο όρο των ευρωπαϊκών αγορών.

Η αύξηση στην τιμή των δικαιωμάτων CO₂ επηρεάζει περισσότερο και μόνιμα την ελληνική αγορά, ωστόσο δεν αποτελεί την κυριότερη αιτία για τη διαμόρφωση των υψηλότερων τιμών.

Η κύρια αιτία για τις υψηλές τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας εντοπίζεται στα δομικά χαρακτηριστικά της αγοράς και συγκεκριμένα στο υφιστάμενο μοντέλο της υποχρεωτικής ημερήσιας αγοράς (compulsory pool). Σε καμία άλλη ευρωπαϊκή αγορά όλη η παραγόμενη ή εισαγόμενη ενέργεια δεν περνά υποχρεωτικά μέσα από την αγορά.

Επιπροσθέτως, μια από τις βασικές στρεβλώσεις της ελληνικής αγοράς είναι η υποχρέωση οι προσφορές όλων των μονάδων να καλύπτουν κάθε ώρα το μεταβλητό κόστος τους, ρύθμιση που από 1.1.2020 καθίσταται παράνομη βάσει του ισχύοντος νέου ευρωπαϊκού κανονισμού λειτουργίας της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

Ουσιαστικά σήμερα η αγορά, όπως λειτουργεί, έχει χαρακτηριστικά ολιγοπωλίου. Ελλείπει προθεσμιακής αγοράς, μόνο η αυξανόμενη διείσδυση των ΑΠΕ και οι υποχρεωτικές εισαγωγές δημιουργούν σε εποχές χαμηλής ζήτησης συνθήκες στοιχειώδους ανταγωνισμού.

Η αναδιάρθρωση της ελληνικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας στο πλαίσιο του target model και η σύζευξή της με τις γειτονικές αγορές δεν αναμένεται δυστυχώς να διαφοροποιήσουν αυτή την εικόνα, και θα εξηγήσουμε

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο
 Ημερομηνία: Κυριακή, 19-01-2020
 Σελίδα: 8 (2 από 2)
 Μέγεθος: 569 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 14580
 Επικοινωνία εντύπου: (210) 4808000

: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Λέξη κλειδί: EBIKEN

Την τελευταία πενταετία, οι τιμές στην ελληνική χονδρεμπορική (wholesale) αγορά ηλεκτρικής ενέργειας παραμένουν σταθερά σημαντικά υψηλότερες σε σχέση με τον μέσο όρο των τιμών στις ευρωπαϊκές αγορές.

Το ενεργειακό κόστος είναι μια παράμετρος που δεν μπορεί και δεν πρέπει να αγνοείται κατά τον σχεδιασμό της ενεργειακής πολιτικής.

παρακάτω τους λόγους. Κατ' αρχάς, οι βασικές επιλογές σχεδιασμού της νέας αγοράς (central dispatch, unit based bidding) απηχούν μια ξεπερασμένη αντίληψη περί κεντρικού ελέγχου, ενώ και οι σχεδιαζόμενοι περιορισμοί στην προθεσμιακή αγορά θα οδηγήσουν σε μια αγορά semi compulsory pool. Δηλαδή, θα δημιουργήσουμε εκ νέου ένα σχήμα με χαρακτηριστικά που δεν υφίστανται σε καμία σύγχρονη ευρωπαϊκή αγορά.

Η δε σύζευξη της ελληνικής αγοράς με τις γειτονικές αγορές της Βουλγαρίας και της Ιταλίας δεν θα λειτουργήσει στην πράξη, καθώς οι δημοπρατούμενες δυναμικότητες

των διασυνδέσεων παραμένουν μη επαρκείς, με αποτέλεσμα να καταγράφεται με μεγάλη συχνότητα συμφόρηση στα σύνορα.

Το επιχείρημα ότι το κλείσιμο των ακριβών, αλλά αποσβεσμένων λιγνιτικών μονάδων και η υποκατάσταση του λιγνίτη μεταβατικά από το εισαγόμενο φυσικό αέριο θα ρίξει τις τιμές της αγοράς, δεν ευσταθεί.

Επίσης, δεν ευσταθεί το επιχείρημα ότι η ΔΕΗ (προμηθεύτρια και παραγωγός καθετοποιημένη και με μεγάλη έκθεση στην προμήθεια) ζημιώνεται από τη λειτουργία όλων ανεξαιρέτως των λιγνιτικών μονάδων της, συμπεριλαμβανομένων και των νεότερων (Πτολεμαίδα 5, Αγ. Δημήτριος 5, Μελίτη και Μεγαλόπολη 4).

Επομένως, δεν δικαιολογείται κατά την άποψή μας η εξαγγελθείσα απόσυρση όλων των υφιστάμενων λιγνιτικών μονάδων έως το 2023, η οποία μάλιστα προϋποθέτει χρονοβόρες επενδύσεις υψηλού κόστους για την κατασκευή τουλάχιστον 2 νέων μονάδων συνδυασμένου κύκλου φυσικού αερίου.

Επιπλέον, οι νέες μονάδες συν-

δυασμένου κύκλου θα είναι οικονομικά βιώσιμες, εφόσον οι τιμές στην αγορά παραμείνουν υψηλές και μη ανταγωνιστικές, ώστε να καλύπτεται όχι μόνο το μεταβλητό κόστος, αλλά και το κόστος των αποσβέσεων. Εάν πράγματι κατασκευαστούν νέες μονάδες φυσικού αερίου υψηλότερης απόδοσης, οι μονάδες φυσικού αερίου της ΔΕΗ θα έχουν ανταγωνιστικό μειονέκτημα και η ΔΕΗ στην πράξη θα μείνει μόνο με τις υδροηλεκτρικές μονάδες.

Όσον αφορά τους λιγνίτες, υπάρχει η επιλογή να υπαχθούν στον μηχανισμό στρατηγικής εφεδρείας και σταδιακά να μην συμμετέχουν στην αγορά, αλλά να ελέγχονται από τον ΑΔΜΗΕ.

Σε αυτό το πλαίσιο, όπως διαμορφώνεται, η παράταση των υφιστάμενων συμβάσεων προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας με τη ΔΕΗ, με χρονικό ορίζοντα το 2023, είναι κομβικής σημασίας προκειμένου να διασφαλιστεί η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών βιομηχανιών έντασης ενέργειας και η ουσιαστική συμμετοχή τους στον ενεργειακό μετασχηματισμό της χώρας.

Υπογραμμίζεται ότι ο εξορθολογισμός των όρων των υφιστάμενων συμβάσεων προμήθειας με όφελος για τη ΔΕΗ είναι ένας εφικτός και ρεαλιστικός στόχος, ιδίως όταν με βάση το νέο πλαίσιο αντιστάθμισης του έμμεσου κόστους εκπομπών CO₂ (2021-2030) οι επιλέξιμοι βιομηχανικοί κλάδοι θα είναι σε θέση να απορροφήσουν μέρος του κόστους εκπομπών CO₂ της ΔΕΗ.

Εν κατακλείδι, εάν για τη χώρα μας στόχος είναι η ανάταξη της παραγωγικής οικονομίας και η ενθάρρυνση νέων βιομηχανικών επενδύσεων, η διασφάλιση ανταγωνιστικού ενεργειακού κόστους για τη βιομηχανία θα πρέπει να είναι πρώτη προτεραιότητα. Το ενεργειακό κόστος είναι μια παράμετρος που δεν μπορεί και δεν πρέπει να αγνοείται κατά τον σχεδιασμό της ενεργειακής πολιτικής. Στη νέα αγορά δεν μπορεί να συντηρούνται στρεβλώσεις που ευθύνονται για την αναποτελεσματικότητα του σημερινού συστήματος.

Η αβεβαιότητα γύρω από το ενεργειακό κόστος αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα για νέες βιομηχανικές επενδύσεις και ακυρώνει νέα επενδυτικά πλάνα. Οφείλουν όλοι να συνειδητοποιήσουν ότι χωρίς ανταγωνιστική τιμή ενέργειας η χώρα θα παραμείνει βιομηχανικός ουραγός της Ευρώπης και θα χάσει για ακόμη μία φορά το τρένο της ανάπτυξης.

Η βιομηχανία μπορεί και πρέπει να είναι ο πρωταγωνιστής της ελληνικής ανάκαμψης, αρκεί να της εξασφαλιστεί το αναγκαίο καύσιμο: το ανταγωνιστικό κόστος ενέργειας.

* Ο κ. Αντώνης Κοντολέων είναι πρόεδρος του Δ.Σ. της Ένωσης Βιομηχανικών Καταναλωτών Ενέργειας.